

Савет за етичка питања

Мишљење бр. 20/07 од 31.01.2007.године

Београд

Питање: Подносиоц захтева се обраћа Друштву судија Србије и наводи да је још 30.11.2005.год. поднео приватну кривичну тужбу против судије Општинског суда у Неготину и најпре Врховном суду Србије а она је уступљена 01.12.2005. год. Окружном суду у Неготину. 30.06.2006. год. добио је налог да своју тужбу уреди, а 09.10.2006. године он доставља суду допуну приватне кривичне тужбе која није разматрана од стране судије који поступа па је добио решење 25.09.2006. године којим му се тужба одбацује као неуредна а на које решење је он уложио жалбу а нема података да ли је одлука донета.

Дискусија: Обзиром на Канон 3 Кодекса судијске етике по којем суд мора да врши своју дужност, стручно, савесно, непристрасно, марљиво, ефикасно и сл. Уколико су тачни ови наводи из притужбе а посебно и из одговора који је достављен подносиоцу захтева од стране председника суда да се његов предмет налази у Врховном суду Србије по жалби где је запримљен 03.11.2006. године, мишљење је да свеки судија крши Стандарде судијске етике уколико не поступа по истом а у конкретном случају не може се закључити да је овај поступак ефикасно вођен имајући у виду да је суд практично запримио приватну тужбу кривичну 01.12.2005. године.

Мишљење: Судија крши Канон 3 Стандарда судијске етике уколико своју дужност не врши стручно, савесно, непристрасно, објективно, марљиво, ефикасно, културно, водећи рачуна о редоследу пријема предмета и њиховом значају. Што се тиче конкретног случаја а имајући у виду да се подносилац жали на трајање поступка, Савет за етичка питања сматра да је овај Канон прекршен од стране судије, а иначе што се тиче тога да ли су судске одлуке које су до сада доношене законите, Савет нема овлашћења да испитује законитост судских одлука и није надлежан да даје мишљење о томе.

Председник Савета за етичка питања

судија Вуковић Весна